

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι ὀκτὼ

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, Τρύφωνος μάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τρύφωνος εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται τὸ ἐξῆς προεόρτιον κοντάκιον·

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν Γ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Οὐράνιος χορός». Δόξα· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀγκάλας σήμερον» (ὄρα ἄνωτέρω).

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Λέγε, Συμεὼν» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη» (δίδς).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς, ἥτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Χορὸς ἀγγελικός», διὰ δὲ τὴν β'· «Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῆς ἑορτῆς· «Νηπιάζει δι' ἐμέ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, ἄνευ τοῦ ἀναστασίμου προκειμένου.

Προκείμενον, τῆς ἑορτῆς· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης)· «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ».

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ν' ψαλμὸς φάλλεται καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «*὘ν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ*» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Εἶτα ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μέχρι καὶ τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπруνόν μου τὴν ψυχὴν*», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδῃς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον. Εἶτα ἡ **καταβασία**· «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*»⁴.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ *Ι'* ἀναστάσιμον· «*Τιβεριάδος θάλασσα*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «*὘ν πνεύματι τῷ ἱερῷ*» (δῖς).

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*».

«*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ*».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς*».

Καὶ νῦν: «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ*».

«*Ταῖς πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου*».

4. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὁρίζει ὅπως ἡ Τιμιωτέρα ψαλῇ εἰς ἤχον βαρύν, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ εἶτα τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μέχρι καὶ τοῦ «*Μητροπάρθενε ἀγνή*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ*», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδῃς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ψαλλόμενα ἅπαξ. Εἶτα ἡ **καταβασία**· «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*».

Στίχ. «Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ,
τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

Στίχ. «Καὶ ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας
καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

Στίχ. «Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

Στίχ. «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Στίχ. «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Εἰσοδικόν· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀνῆγαγον οἱ γονεῖς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ιζ' ἐβδ. Ματθαίου.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

4. ΤΡΙΤΗ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγάθης μάρτυρος.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Βουκόλου ἐπικόπου Σμύρνης, Φωτίου τοῦ Μεγάλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου, Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος, Ἀπρίωνος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παρθενίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Ζαχαρίου προφήτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, Νικηφόρου μάρτυρος, Φιλαργίου ἐπισκόπου Πάφου, Ἀμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κ' μαρτύρων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν ΙΑ΄

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη». Δόξα· «Στρατολογία ἀληθεῖ».

Κοντάκιον· «Ὁ μήτρان παρθενικὴν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Μὴ προσευξώμεθα» εἰς 3 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Λέγε, Συμεὼν».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατῆλθες». Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς, ἦτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Χορὸς ἀγγελικός», διὰ δὲ τὴν β'· «Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων»..

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ τοῦ αὐτοῦ στίχου εἰς τὰ τροπάρια.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ α' κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ταπείνωσις ὕψωσε κατησχυμμένον». Δόξα, τὸ β' τοῦ Τριωδίου· «Ταπείνωσις ὕψωσε πάλαι Τελώνην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου (9η Φεβρουαρίου) καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Εἶτα ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «Ἀκατάληπτόν ἐστι» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μέχρι καὶ τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον. Εἶτα ἡ **καταβασία**· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι»⁵.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τοῦ

5. Ὡς καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς ἐσημειώθη (ὑπόσημ. 4), ἡ ἀκριβὴς τάξις προβλέπει ὅπως ἡ Τιμιωτέρα ψαλῇ εἰς ἤχον πλ. δ', εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου καὶ εἶτα τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «Ἀκατάληπτόν ἐστι» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μέχρι καὶ τοῦ «Μητροπάρθενε ἀγνή». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ψαλλόμενα ἅπαξ. Εἶτα ἡ **καταβασία**· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

Τριωδίου· «Υψηγορίαν φύγωμεν» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 3, τὰ 2 ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου» καί· «Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγάλαυχον» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Νόμον τὸν ἐν γράμματι», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος τῆς ΛΓ' Κυριακῆς· «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ».

Εὐαγγέλιον τῆς Ις' Κυριακῆς Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)· «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ' ἐβδ. Λουκᾶ.

Σημεῖωσις. Ἐφεξῆς, κατὰ τὰς ἐκτὸς Κυριακῆς μνήμας ἑορταζομένων ἁγίων, ψάλ-

λονται ἐν τῷ Ὁρθρῳ αἱ καταβασαίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χαράλάμπους ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασαίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

11. ΤΡΙΤΗ. Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης, Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐλογίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αὐξεντίου ὁσίου.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ὁνησίμου ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος τοῦ ἁπ. Ὁνησίμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου). Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν» εἰς 3.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, καὶ

νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγκάλας πατρικᾶς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε ἀγνή».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Τὴν Μωσέως ὥδῃν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α' ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τὰ 2 τοῦ Τριωδίου· «Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας» καί· «Ἐσχόρπισα τὸν πλοῦτόν σου» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἀγία μητροπάρθενε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρῶας δόξης σου».

Ἀπόστολος τῆς ΛΔ΄ Κυριακῆς· «Πάντα μοι ἔξεστιν».

Εὐαγγέλιον τῆς ΙΖ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ (Ἀσώτου)· «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ἐβδ. τῆς Ἀπόκρεω.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Μαριάμνης ἰσαποστόλου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Αὐξιβίου καὶ Μαριάμνης εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισήμως ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ δύναται νὰ φασγῇ καὶ ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος.

18. ΤΡΙΤΗ. Λέοντος πάπα Ῥώμης.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀρχίππου ἀποστόλου, Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας.

Νηστεία.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν ἐν Κύπρῳ.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Νηστεία.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ἀπόκρεω (Ψυχρὸς ἄββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἡ εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρίστωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀντὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής» κτλ.

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Ἑσπέρια: τὰ 3 πρῶτα μαρτυρικὰ τοῦ α' ἤχου· «Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν».

Δόξα: «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

«Φῶς ἱλαρὸν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀληλούϊα» τρεῖς ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*.

Εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν τοῦ α' ἤχου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐψάλη εἰς τὰ ἐσπέρια· «Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς» ἄνευ στίχου καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα ἰδιόμελα τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «Ποία τοῦ βίου τρυφή» καί· «Ἔργω, Σωτήρ μου, δεικνὺς» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ Σαββάτῳ πρωῒ εἰς τοὺς αἶνους), μετὰ τῶν στίχων·

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίστησονται».

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

Δόξα· «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ **νεκρώσιμος κανὼν** τοῦ α' ἤχου (ζῆτει ἐν τῇ Παρακλητικῇ, Σαββάτῳ πρωΐ)· «Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς», ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ὥδης· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίστησονται», εἰς τὸ γ'· «Δόξα» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν».

Μετὰ τὴν γ' ὥδην, τὸ ἐξῆς Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

«Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος».

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

«Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτῇ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με».

Μετὰ τὴν ς' ὥδην, τὸ Κοντάκιον·

«Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος».

Ὁ οἶκος·

«Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδην, τὸ Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θ' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σέ, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Εὐθὺς τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἶτα ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλέη-
μων».

Καὶ εὐθὺς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται
ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἑξῆς·

Ὁ ἱερεύς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως
τῶν ψυχῶν τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων,
ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, πρὸ γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν,
τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων
ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι
ἀναπαύονται».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεισιν
τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ
ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ β' χορός· «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον κα-
ταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πά-
ντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν,
ἀρχιερέων, ἱερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων
τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, πρὸ γονέων, ἀδελφῶν

καὶ συγγενῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β' χορός· «Ἀμήν».

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ αἰείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ αἰείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ β' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ αἰείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὁρθρος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα» τετρακίς εἰς ἡχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἑξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ φυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικὰ τοῦ ἁ' ἤχου· «Ὡς καλοὶ στρατιῶται», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων).

Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 8 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κάθισμα· «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην».

Ἀφ' 5' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἑξαποστειλάρια τοῦ Τριωδίου· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Μαρία θεονύμφευτε».

Αἵνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες».

Δόξα: «Ὡς ἄνθος μαραίνεται».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε».

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ ἁ' ἤχου· «Σοῦ, Σῶτερ, δεόμεθα τῆς σῆς» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Δόξα: «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον. Εἶτα τὰ

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἀπόστολος ὁ εἰς κοιμηθέντας· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων».

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω· «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

«Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Β'

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχή κρέατος καὶ κατάλυσις τυροῦ, ὠν καὶ ἰχθύος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».
Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».
 Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Υπὸ τὴν σὴν, Δέσποινα, σκέπην». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
 «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 8 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὸ βῆμά σου φρικτόν», «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν». Δόξα· «Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ τοῦ Τριωδίου· «Τὴν φοβεράν τῆς κρίσεως», «Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα.

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατηλθες», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἐβδομάδος τῆς Τυρινῆς.

Σημείωσις. Κατὰ τὴν Τρίτην ἢ Πέμπτην ἡμέραν τῆς παρουσίας ἐβδομάδος δύναται νὰ προφαλῶσιν αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Κασσιανοῦ (29ῃ Φεβρουαρίου) καὶ Συνεσίου (1ῃ Μαρτίου), ἐκτὸς ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων. Πλήρεις ἀκολουθίαι αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ α' καὶ β' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω ἐσπέρας καὶ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρωῒ), ὡς ἀκολούθως·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» καὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερα 3· «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» (ζῆτει μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὕμνου). Δόξα· «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Λιχνευ-

σάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν». Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, ἀναβαθμοί, προκείμενον, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ μετ' αὐτό, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὴν α', ἡ καὶ θ' ὥδῃν, εἰς ἃς ὑπάρχουν τριῶδια, δὲν ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ς', τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, αἵνοι καὶ δοξαστικά, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλῃ⁶ μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

25. ΤΡΙΤΗ. Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Ῥηγίνου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σκοπέλου, Μαρχέλλου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν Κυπρίων Μηναίων (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

6. Κατὰ τὴν ἀκριβῆ τάξιν (βλ. καὶ Μηναῖον), μετὰ τὰ δοξαστικά τῶν αἰνῶν, λέγεται τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πάντα τὸν χρόνον» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τῶν ἁγίων ἀθλοφόρων τὴν μνήμην», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἡ πρώτην ἐπὶ πίνακι». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ ..., μετὰ τοῦ Προδρόμου». Εἵτα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα». Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης, Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτύρων.

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.